

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11Pc/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217201256
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1217201256.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou v právnej veci žalobcu: L.. U. Q., B. R. B. X, XXXX O., J., Š. H. Z. Q. J., proti žalovanej: L.. L. Q., F. XX, XXX XX Z., Z. Q. J., Š.K. H. Q. J. T. Z. Q. J., zastúpená advokátkou JUDr. Adrianou Tomanovou, Jakubovo nám.13, Bratislava, v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Žalovanej sa proti žalobcovi priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Tunajšiemu súdu bola dňa 26.1.2017 doručená žaloba, doplnená podaním doručeným súdu dňa 2.6.2017, ktorou sa žalobca domáhal voči žalobkyni zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k bytu č. XX na X.poschodí bytového domu na V. XX V. B., evidovaného na LV č. XXXX vedenom pre k.ú. Z.. Byt žiadal prikázať do svojho výlučného vlastníctva s tým, že žalovanej bude zaviazaný zaplatiť vyrovnací podiel vo výške 40.000,-€.

2. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že od roku XXXX sú obaja zúčastnení občanmi Z. Q. J. a majú trvalý pobyt prevažne na území Z.. Dňa XX.XX.XXXX žalovaná znovuzískala žalovaná slovenské občianstvo, čo umožnilo, že aspoň jeden z manželov bol zákonne oprávnený po splatení investičného kreditu stavebnému bytovému družstvu Ružinov v r. XXXX uzavrieť kúpnu zmluvu a byť zapísaný ako vlastník v katastri nehnuteľností. Podľa rozsudku príslušného súdu v Norimbergu pod č.T.: XXX G. XXXX/XX, právoplatného dňa XX.XX.XXXX, patril byt do bezpodielového majetku bývalých manželov Š.. Súd aplikoval slovenský zákon, nakoľko v čase uzavretia manželstva v roku XXXX boli obaja účastníci slovenskými občanmi. Konania o vyporiadanie BSM iniciované žalovanou a vedené Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 15C/103/2011 a 18C/254/2012 boli zastavené pre nedostatok právomoci. Žalobca podal žalobu pred T. Z. V. T. XXXX. H. Q. V. Z. sa pre zámerné obštrukcie žalovanej nepodarilo dôjsť k zákonnému vysporiadaniu v zmysle § 150 OZ a byt nebol prisúdený žiadnemu z bývalých manželov. Závažným dôvodom bola skutočnosť, že nikto zo zúčastnených advokátov ani sudcov nemal žiadne skúsenosti so slovenským zákonom, a tak predkladali vlastnú interpretáciu. Žalovaná až v poslednom stanovisku dozнала, že nehnuteľnosť bola získaná kúpou počas trvania manželstva. Sporná nehnuteľnosť sa ale nenachádza na území Z. a súd tak nemal možnosť overiť si jej skutočnú trhovú hodnotu. V súčasnosti má jedine žalovaná prístup do bytu, nie je schopná akceptovať zákonný stav a od mája XXXX bráni žalobcovi riadne užívať svoj majetok. V žiadnom z doterajších súdnych sporov nebol zohľadnený vklad žalobcu do manželstva, ktorý je zrejmý z dohody o vyporiadaní BSM s predchádzajúcou manželkou L. z roku XXXX. V zmysle § 150 a § 149 ods. 5 OZ, preto žiada o zohľadnenie sumy 40.000,-€ pri vyporiadaní spoluvlastníctva. V roku XXXX v čase trvania manželstva bola uzavretá medzi ním, žalovanou a jej matkou dohoda, podľa ktorej v prípade konfliktu alebo rozvodu

byt na V. XX zostane v jeho užívaní, resp. vlastníctve a žalovaná sa odsťahuje ku svojej matke. Neochotou žalovanej riadiť sa podľa zákona a dohodnúť sa na majetkových veciach po rozvode mu vznikla značná škoda, preto žalobca žiada, aby jeho náklady na súdne konania v B. a v Z. boli po vyporiadaní spoluvlastníctva zohľadnené. Zákon stanovuje, že podiely bývalých manželov sú rovnaké. Vzhľadom na odhadovanú cenu bytu (106.300,-€) žalobca žiadal, aby spoluvlastnícky podiel bývalej manželky bol čiastočne znížený a stanovený na sumu 40.000,-€. Vo viacročnom dokazovaní bolo preukázané, že žalobca byt obýval od roku XXXX a do roku XXXX splácal anuitu investičnej pôžičky a až do rozvodu v roku XXXX byt financoval prevodom peňazí zo svojho bankového konta na konto Stavebného bytového družstva Bratislava II-Ružinov. V rokoch XXXX až XXXX bol byt v nájme rodiny X., s ktorou sa finančne vyrovnal v roku XXXX. Ďalej bolo preukázané, že bývalá manželka nezískala byt bezplatným prevodom v rámci zákona č. 42/1992 Zb., že toto prekluzívne právo nebolo v roku XXXX využité a zaniklo po 6 mesiacoch odo dňa nadobudnutia účinnosti cit. zákona. Ďalej bolo preukázané, že bývalá manželka získala vlastnícke práva počas trvania manželstva až po úplnom splatení investičného kreditu, teda kúpou V.-XXXX/XX dňa XX.X.XXXX, čo potvrdzuje článok 4/2 zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu.

3. V doplnujúcom podaní doručenom súdu dňa 2.6.2018 žalobca žiadal aj o uznanie rozsudku H. Q. V. Z. Q.. I. XXXF XXXX/XX. Vec bola v tejto časti uznesením zo dňa 8.9.2017 č.k. 11Pc/2/2017-111 vylúčená na samostatné konanie.

4. V doplnujúcom podaní doručenom súdu dňa 18.9.2017 žalobca poukázal na obsah odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu č.k. 50C/122/2011-220 zo dňa 14.11.2012, kde súd prvej inštancie konštatoval, že sa nezaoberal a nepreskúmaval zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko by prekročil rozsah uplatneného práva, pričom toto konštatovanie bolo právoplatne potvrdené krajským súdom. V tejto súvislosti žiadal prizvať zákonnú sudkyňu konajúcu v označenej veci (P. L.) ako svedka. Poukázal ďalej na to, že nemecký súd sa pri svojom rozhodovaní podrobne zaoberal aj žalobou a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 50C/122/2011-220, pričom sa stotožnil s analýzou právneho stavu, ktorý mu predložila právna zástupkyňa žalobcu. Žalobca upozornil na skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave odkladal svoje rozhodnutie päť rokov a potom ako na povel vyniesol rozhodnutie opierajúce sa o klamstvá protistrany.

5. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 6.4.2018. Uviedla, že ako vyplýva z údajov zapísaných na liste vlastníctva č.XXXX pre k.ú. Z., tak je výlučnou vlastníčkou bytu. Poukázala tiež na rozsudok tun. súdu č.k. 50C/122/2011-220 zo dňa 14.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.X.XXXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/422/2014-300 zo dňa 25.01.2017. Konštatovala, že dňa X.XX.XXXX podal žalobca na Okresný súd V. Z. žalobu o vyporiadanie BSM, ktorou sa domáhal voči žalovanej vyplatenia sumy 40.000,-€ titulom jeho spoluvlastníckeho podielu na byte a vydanie hnutelných vecí, ktoré v byte zanechal. Okresný súd V. Z. rozsudkom zaviazal žalovanú na vydanie hnutelných vecí žalobcovi, išlo o 11 vecí (koberce, závesy, stolná lampa, stolička, porcelánová figurka a pod...). pričom nárok žalobcu na zaplatenie 40.000,-€ zamietol. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie a celá vec bola riadne prejednaná na odvolacom súde v Z.. Odvolací súd rozhodoval podľa slovenského právneho poriadku, preto bol v konaní spracovaný rozsiahly znalecký posudok odborníka na české a slovenské právo L.. X. B., ktorého záverom je, že byt nikdy nepatrí do BSM a je výlučným vlastníctvom žalovanej. Preto odvolací súd rozhodnutím zo dňa X.XX.XXXX zamietol odvolanie žalobcu, čím nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu v Z.. Vzhľadom na uvedené žiadala žalobu zamietnuť.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej k žalobe vyjadril podaním doručeným dňa 10.5.2018, pričom uviedol, že tvrdenie o výlučnom vlastníctve žalovanej k bytu na V. R.. XX je nepravdivé. V predložených dokumentoch v zmluve o prevode vlastníctva i vo výpise z katastra je uvedené, že je vydatá, že predmetná nehnuteľnosť bola získaná kúpou na základe úplného splatenia jej hodnoty a finančnej pôžičky, pričom z jeho konta boli platené splátky. Pre vyporiadanie majetkových záležitostí po rozvode platil zákon č. 40/1964 Zb., podľa ktorého patria získané i vydané peniaze počas manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva. O výdaji peňazí rozhodujú manželia spoločne, nikto nemá vlastné peniaze. Iba na bežné výdaje nie je potrebný súhlas manžela. Tieto okolnosti preskúmal príslušný súd v mieste trvalého bydliska ožalovanej v rámci konania o vyporiadanie BSM a rozhodol, že nehnuteľnosť patrí do BSM. Zápis v katastri je tým pádom neplatný, pretože príslušný súd rozhodol inak. Ak by slovenský súd vychádzal zo zákona 40/1964 Zb., prišiel by k rovnakému záveru ako nemecký súd.

Advokátka žalovanej sa pokúša interné Stanovy stavebného družstva povýšiť nad platné zákony štátu a nad súdne rozhodnutie o BSM, spochybníť súd ako aj ústavu SR. podľa ktorej je neprípustné odobrať občanovi jeho majetkové práva v prospech jednotlivca bez primeranej náhrady. Žalobca poukázal charakter zákona č.42/1992 Zb., podľa ktorého bolo možné uplatniť si právo na bezplatný prevod vlastníctva len do konca roku XXXX, keďže išlo o prekluzívne právo. V roku 2001 bolo zákonným spôsobom možné získať majetkový podiel od stavebného družstva len kúpou, pokiaľ sa člen družstva mohol preukázať slovenským štátnym občianstvom a dokumentom o zaplatení plnej ceny za byt a úplnom splatení pôžičky od družstvu. Pokiaľ vec bola získaná kúpou počas trvania manželstva, tak patrila do BSM, nemožno ju pričleniť k výnimkám. Prevod majetkových práv nie je v žiadnom prípade možné kvalifikovať ako reštitúciu a člen družstva mal voči družstvu v každom čase majetkové práva. V zmysle § 136 zákona 40/ 1964 Zb. sa jednalo pritom o spoluvlastníctvo s podielom určitým. Výška podielu bola závislá od výšky vkladu do družstva. ďalej žalobca uviedol, že bez súhlasu a pričinenia matky žalovanej by sa v roku XXXX nebol nasťahoval do bytu a nevzdal sa v roku XXXX svojho bytu na ul. T. F. X V. B. v prospech predchádzajúcej manželky.

Platby pred manželstvom v rokoch XXXX -XXXX na konto družstva a platby po právoplatnosti rozvodu (P. XXXX) boli poukázané z jeho privátneho majetku. Je nepopierateľné, že zo svojho o privátneho majetku zaplatil spoločný dlh voči rodine X., ktorá poukazovala peniaze na účet družstva v rokoch XXXX- XXXX. Ako dôkaz existencie takýchto platieb prikladám moju korešpondenciu s X.. Zo svojho privátneho majetku uhradil aj ďalšie dlhy, ktoré narobila žalovaná bez jeho vedomia a súhlasu.

7. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila podaním doručeným dňa 6.7.2018 s tým, že je výlučnou vlastníčkou bytu a členské práva na ňu boli prevedené v roku XXXX, t.j. 11 rokov pred uzatvorením manželstva so žalobcom. Zároveň sú nesprávne a zavádzajúce tvrdenia žalobcu o tom, že „súd rozhodol, že byt patrí do BSM“. Žalobca vo svojom vyjadrení argumentuje §150 OZ, ktorý sa však vzťahuje na vyporiadanie BSM. Po zániku BSM žalobcu a žalovanej predmetný byt nebol predmetom vyporiadania, nakoľko patril do výlučného vlastníctva žalovanej. Žalobca nemá žiadny právny titul domáhať sa svojho údajného spoluvlastníctva k bytu, nakoľko nevlastní žiadne spoluvlastnícky podiel. Byt bol a je výlučným vlastníctvom žalovanej a jej právo je garantované Ústavou SR. K žalobcom predloženej dohode z roku XXXX ako dohode o vyporiadaní BSM medzi ním a jeho bývalou manželkou X.. L. Š. žalovaná uviedla, že táto dohoda je pre toto súdne konanie úplne irelevantná.

8. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 4.9.2018 žiadal, aby súd vyžiadal od žalovanej a od Stavebného bytového družstva Bratislava II-Ružinov predložiť dokument z roku XXXX, v ktorom im toto družstvo oznámilo, že splatili poslednú splátku anuity a vznikol im nárok na odkúpenie bytu na V. do osobného vlastníctva a do žalovanej tiež účty o platbách na konto bytového družstva.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, písomnými vyjadreniami strán, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 50C/122/2011-220 zo dňa 14.11.2012, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/422/2014-300 zo dňa 25.01.2017, výsluchom žalobcu ako aj prednesom právnej zástupkyne žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalovaná je v zmysle zápisu v katastri nehnuteľností výlučným vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí bytového domu, súpisné č. XXX, ktorý je postavený na parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a nachádza sa na V. R. V. B., č. vchodu XX, okres B. D., obec B. - m.č. J., katastrálne územie Z. a je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, okres B. D., obec B. - m.č. J., katastrálne územie Z..

11. Pôvodne družstevný byt, ktorý starí rodičia žalovanej prevzali v roku XXXX, bol v časti členských práv prevedený na žalovanú dňa XX.XX.XXXX. Zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa X.XX.XXXX žalovaná nadobudla vlastníctvo k predmetnému bytu vrátane spoluvlastníckeho podielu na pozemku a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. Podľa článku 4 bod 2 Zmluvy prevod bytu uvedeného v článku 1 ods. 1 vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu je bezplatný, lebo investičný úver pripadajúci na prevádzkaný byt bol už prevádzajúcemu nadobúdateľom splatený.

12. Dňa XX.X.XXXX bola medzi žalobcom a X.. L. Š. uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM, týkajúca sa bytu na ul. T.F. X V. B., jeho zariadenia, automobilu J.-X a iných hnutelých vecí.

13. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 15C/103/2011-113 zo dňa 9.11.2011 a uznesením č.k. 18C/254/2012-40 zo dňa 25.11.2013 boli zastavené konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobcu a žalovanej v tomto konaní), a to pre nedostatok právomoci. Obe konania boli iniciované žalovanou v tomto konaní, ktorá do predmetu vyporiadania zahrnula výlučne hnutelné veci.

14. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 50C/122/2011-220 zo dňa 14.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/422/2014-300 zo dňa 25.01.2017 bola L. Q. uložená povinnosť vypratať byt č. XX na X. poschodí bytového domu na V. R. V. B., vchod č. XX, súpisné č. XXX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislave, okres B. D., obec B. - F.Č.. J., katastrálne územie Z., parcela č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrok vo veci samej prvoinštančný súd právne odôvodnil § 5, § 37d písm. a/ zák.č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, § 123, § 124, § 126 ods.1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej "Obč. zákonník"), § 70 ods.1 zák.č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázanú opodstatnenosť uplatnenej žaloby. V danej veci mal z dokazovania preukázané, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 20.6.1981 pred bývalým Obvodným národným výborom v Bratislave I, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Z. zo dňa XX.X.XXXX (právoplatného dňa XX.X.XXXX). Žalovaný bol prepustený zo štátneho zväzku SR dňa XX.XX.XXXX a nie je štátnym občanom Slovenskej republiky. Žalobkyňa bola rovnako prepustená zo štátneho zväzku SR dňa XX.XX.XXXX a štátne občianstvo SR znova nadobudla dňa XX.XX.XXXX. Žalobkyňa je v zmysle zápisu v katastri nehnuteľností výlučným vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí bytového domu, súpisné č. XXX, ktorý je postavený na parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a nachádza sa na V. R. V. B., č. vchodu XX, okres B. D., obec B. - F.Č.. J., katastrálne územie Z., evidovaný na LV č. XXXX vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, okres B. D., obec B. - F.Č.. J., katastrálne územie Z.. Súd prvej inštancie zistil, že označený, pôvodne družstevný byt, ktorý starí rodičia žalobkyne prevzali v roku XXXX, bol v časti členských práv prevedený na žalobkyňu dňa XX.XX.XXXX. Zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa X.XX.XXXX žalobkyňa nadobudla vlastníctvo k predmetnému bytu v podiele 1/1 vrátane spoluvlastníckeho podielu na pozemku a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. Žalovaný predmetný byt užíval od roku XXXX a po rozvoze manželstva sa z neho nevysťahoval. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že medzi stranami sporu nebola uzavretá žiadna písomná nájomná či iná zmluva, umožňujúca žalovanému užívať predmetný byt. Nakoľko v zmysle slovenského Občianskeho zákonníka musí byť nájomná zmluva uzavretá písomne, resp. o jej obsahu musí byť vyhotovená zápisnica (§ 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka), v danom prípade nedošlo medzi stranami po skončení ich manželstva k vzniku nájomného vzťahu. Žalobkyňa je síce výlučnou vlastníčkou bytu, avšak predmet svojho vlastníctva nemôže užívať, nakoľko byt obýva žalovaný, ktorý síce sám pripúšťa, že jeho pobyt v B. v byte na V. R. mal byť len prechodného charakteru, byt však ani napriek doručeniu výzvy na vypratanie bytu zo strany právnej zástupkyne žalobkyne dobrovoľne nevypratával. Zo strany žalovaného tak ide o protiprávne konanie, ktorým zasahuje do vlastníckeho práva žalobkyne. Súd prvej inštancie napokon konštatoval, že v tomto konaní nezaoberal a nepreskúmaval zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko by prekročil rozsah uplatneného práva. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožnil (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu. Odvolací súd nezohľadnil ani žalovaným pripojený preklad rozsudku T. Z.J. zo dňa X.X.XXXX, zn. XXX G. XXXX/XX v ktorom v konaní o majetkové právo uložil žalovanej (v konaní sp. zn. 50C/122/2011 žalobkyňi) povinnosť vydať žalobcovi (v konaní sp. zn. 50C/122/2011 žalovanému) predmety uvedené na str. 1 rozhodnutia a v ostatnom návrh zamietol. Vo vzťahu k záverom označeného súdu o tom, že byt v súkromnom vlastníctve v B. spadá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov odvolací súd konštatoval, že s uvedeným, veľmi stručne odôvodneným právnym záverom sa nie je možné stotožniť. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu alebo nebytovému priestoru na základe zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníckeho práva na základe transformačných zákonov (zák.č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách, § 28 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov), členstvo v bytovom družstve sa bezodplatným prevodom vlastníctva transformuje do výlučného, resp. spoločného vlastníctva len členov družstva a nie iným osobám, aj keby tieto boli v postavení nájomcu.

Ak uvedeným spôsobom nadobudne byt do vlastníctva ten z manželov, ktorý bol členom družstva, nepatrí takýto byt do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

15. Rozhodnutím H. Q. V. Z. sp. zn. XXXF XXXX/XX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX, bola žalovaná zaviazaná vydať žalobcovi hnutelné veci špecifikované vo výroku 1. konečného uznesenia; výrokom 2. tohto uznesenia bol „v ostatnom“ návrh zamietnutý. Z odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia vyplýva, že predmetom návrhu, ktorý podal žalobca, bolo vyporiadanie predmetného bytu na V. ako aj označených hnutelných vecí. Ohľadom bytu sa v odôvodnení nemeckého súdu uvádza: „Byt v súkromnom vlastníctve v B. spadá podľa názoru súdu do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. Tomu neodporuje ani to, že odporkyňa nadobudla družstevné práva darovaním pred uzavretím manželstva. Tým získala len oprávnenie podľa družstevného práva, ale nie pozíciu z hľadiska vlastníckeho práva. To bolo získané až počas manželstva úhradou členských príspevkov a kúpnu zmluvou. Pozícia vlastníka teda nevyplýva z darovania, ale z neustáleho platenia a z uzavretia kúpnej zmluvy...Zápis samotnej odporkyne do katastra neškodí...Vyrovnanie hodnoty podľa § 150 veta 1 Občiansky zákonník Slovenskej republiky by bolo z pohľadu súdu možné. Chýba však v tej miere akékoľvek prednesenia k faktorom pozemku tvoriacom hodnotu, preto nie je možné uskutočniť ani súdny odhad.“

16. Žalobca v konaní pred súdom zotrval na podanej žalobe. Ďalej uviedol, že sudkyňa v Z. rozhodla o tom, že žalovaná si môže nechať všetky veci nachádzajúce sa v byte na X. Q.. XX, Z., Q., teda zariadenie bytu, obrazy, zlato ako aj automobil a úspory. Trvala však na tom, že sa má s ním vyrovnáť ohľadom bytu, ktorý je predmetom tohto konania. Slovenský Občiansky zákonník pozná § 146 ods. 2, ktorý sa týka zbavenia užívacieho práva, nie však stratu majetku. Majetkové právo garantuje aj ústava SR. Takéto rozhodnutie, ale neznamená zbavenie majetku. Pokiaľ ide o príjmy, tak tieto spadajú do BSM. Do bytu na V. sa presťahoval po dohode s matkou žalovanej a žalovanou v roku XXXX. V roku XXXX sa dohodol so svojou predchádzajúcou manželkou o tom, že jej prenechá byt na T.. F., ktorý bol v jeho výlučnom vlastníctve. Nebol by to urobil, keby nebol mal istotu na základe spomínanej dohody z roku XXXX o tom, že bude môcť bývať v byte na V.. Pred emigráciou prenechali byt na V. do užívania tretej osobe s tým, že táto im uhradila 18.000,-korún. Tieto peniaze dostala matka žalovanej. Za tento byt nejaký čas platili starí rodičia žalovanej, potom matka žalovanej, ale väčšinu času za tento byt platil on. Pokiaľ ide o byty po emigrantoch, tieto podliehali špeciálnemu režimu určenému vládou a družstvám s nimi nemohli disponovať. V čase, keď boli v emigrácii, byt užívala pani Q. V. ako podnájomníčka, potom rodina X.C.. Rodine X. poskytol kompenzáciu vo forme zlatých hodínok v hodnote 5.600 € za to, čo oni uhradili za byt. Je preukázané pred súdom v Z., že tie platby za ten byt boli platené so spoločného konta. Je to uvedené v rozsudku súdu v Z., voči ktorému sa žalovaná neodvolala. V konaní pred nemeckým súdom iba nebolo zrejmé, aká je hodnota bytu. Súdny znalec v konaní pred nemeckým súdom tvrdil, že protistrana byt získala v rámci reštitúcie a on dopomohol k tomu, že nemecká sudkyňa nebola braná na zodpovednosť za svoje konanie. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý z manželov má právo, aby mu bolo nahradené, čo vynaložil zo svojho majetku na majetok BSM. V jeho prípade išlo o vysoké čiastky, ktoré zo svojho majetku investoval do kúpy spoločných vecí, teda auta, zariadenia bytu, obrazov, zlata, bytu a nič z toho mu nebolo nahradené protistranou. Pokiaľ neexistuje písomná dohoda o vyporiadaní BSM, tak toto po uplynutí 3 rokov prechádza do podielového spoluvlastníctva, pričom podiely spoluvlastníkov sú rovnaké. Z toho vychádza aj jeho žaloba v tomto konaní. Keďže protistrana mu okrem iného spôsobila škodu, tak v žalobe žiadal, aby aj táto skutočnosť bola zohľadnená pri výške vyrovnacieho podielu.

17. Vo svojom prednese na pojednávaní dňa 6.11.2018 právna zástupkyňa žalovanej pridriavajúc sa predchádzajúcich písomných vyjadrení uviedla, že žalobca podal žalobu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podľa § 142 OZ, kde predpokladom je, že ide o vec, ktorá patrí do podielového spoluvlastníctva. Takto podanú žalobu považuje za bezdôvodnú, žalobca sa domáha zrušenia spoluvlastníctva k bytu č. XX na X. poschodí na V. Č.. XX, jeho prikázania do svojho výlučného vlastníctva za vyrovnací podiel 40.000 €. Žalobca však nie je spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti, výlučnou a jedinou vlastníčkou je žalovaná, ktorá je zapísaná aj na liste vlastníctva č. XXXX, a to už 17 rokov. Vlastníctvo nehnuteľnosti sa preukazuje listom vlastníctva, ktorého údaje sú hodnoverné. Žalobca nemá žiaden spoluvlastnícky podiel, ktorý by mal byť žalobou vysporiadaný. Jedná sa o družstevný byt, ktorý žalovaná dostala prevodom členských družstevných práv v roku XXXX, čiže 11 rokov pred uzavretím manželstva so žalobcom. Následne na základe zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa X.XX.XXXX nadobudla tento byt do svojho výlučného vlastníctva a bola takto aj zapísaná v

katastri. V tejto súvislosti právna zástupkyňa žalovanej poukázala na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vo veci vypratania bytu, ktorý sa zaoberal vlastníctvom bytu a tiež potvrdil, že žalovaná je jedinou výlučnou vlastníčkou. Nepravdivé sú tvrdenia žalobcu ohľadom nemeckého rozsudku, ktorým bola žalovaná zaviazaná vydať žalobcovi iba 11 alebo 12 hnuiteľných vecí. V ostatnej časti bola žaloba zamietnutá. V rámci nemeckého súdneho pojednávania na odvolacom súde, ktorý rozhodoval podľa slovenského práva, bolo vykonané znaleckého dokazovanie znalcom odborníkom na české a slovenské právo, ktorý taktiež potvrdil, že tento predmetný byt nikdy nepatril do BSM. Preto odvolanie žalobcu bolo odvolacím súdom v Nemecku zamietnuté a nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie H. Q. V. Z., pričom z rozsudku je záväzný jeho výrok a nie odôvodnenie.

18. Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 37d písm. a) zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov právomoc slovenského súdu je výlučne daná v konaní, ktorého predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, ak je nehnuteľnosť na území Slovenskej republiky.

Podľa § 5 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov vecné práva k nehnuteľnostiam i k hnuiteľným veciam sa spravujú, pokiaľ v tomto zákone alebo v osobitných predpisoch nie je ustanovené inak, právom miesta, kde je vec.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 136 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov. Spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

Podľa § 228 ods. 1 C.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnyimi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 70 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“.

19. Súd predovšetkým poukazuje na ustanovenie § 228 ods. 1 C.s.p., ktoré vyjadruje tzv. materiálnu stránku právoplatnosti rozsudku. Materiálnou právoplatnosťou sa rozumie záväznosť výroku rozsudku a jeho nezmeniteľnosť. Záväznosť právoplatného rozsudku vyplývajúca z materiálnej právoplatnosti je autoritatívnym prejavom vôle súdu ako štátneho orgánu, ktorým bol vyriešený spor alebo upravené iné práva a povinnosti, a ktorým sa musia riadiť tí, ktorým je adresovaný. Ak nie je výrok právoplatného rozsudku subjektívne záväzný pre každého, vzťahujú sa účinky právoplatnosti len na strany sporu, a na osoby, na ktoré bola zákonom rozšírená záväznosť rozsudku (§ 228 ods. 2 C.s.p.). Pre súdy, správne orgány a iné orgány verejnej moci je výrok právoplatného rozsudku v iných než statusových

veciach záväzný len potiaľ, pokiaľ posudzujú (ako predbežnú otázku) medzi stranami sporu, prípadne medzi osobami, na ktoré bola subjektívna záväznosť rozsudku rozšírená, právne vzťahy, ktoré boli právoplatne vyriešené súdnym rozhodnutím. Záväznosť právoplatného rozsudku bráni súdu, aby v následnom (závislom) konaní odchyľne posúdil právny následok, o ktorom už bolo rozhodnuté, a ktorý má v prebiehajúcom konaní povahu prejudiciálnej otázky. Uvedené pre prejednávajúcu vec znamená, že pokiaľ právoplatným rozsudkom bola vyriešená otázka vlastníctva predmetného bytu medzi žalobcom a žalovanou, je tento rozsudok pre súd v tunajšom konaní záväzný.

20. Z ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka je zjavné, že obsahom vlastníckeho práva je právo vec držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s ňou. Ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka je hmotnoprávnym ustanovením, ktoré určuje vlastníčkovi spôsob ochrany jeho vlastníckeho práva. Uvedená ochrana sa týka výlučne už nadobudnutého vlastníctva. Prvoradé miesto pri ochrane vlastníckeho práva má žaloba na vydanie veci (actio reivindicatio). Pasívne legitimovaným subjektom v konaní o vydanie veci je ten, kto vec neprávom zadržuje. Formulácia žalobného petitu v prípade nehnuteľnosti spočíva v požiadavke na vypratanie nehnuteľnosti. Táto požiadavka je odôvodňovaná najmä potrebou procesnej vykonateľnosti rozhodnutia súdu. Inými slovami, v prípade reivindikačnej žaloby sa aplikačná prax zjednotila v tom, že pri ochrane vlastníckeho práva k nehnuteľnosti žalobný petit má znieť na jej vypratanie.

21. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 50C/122/2011 si žalobkyňa (tu žalovaná) podanou žalobou uplatnila voči žalovanému a tu žalobcovi ochranu svojho vlastníckeho práva k bytu, ktorý je predmetom aj tunajšieho konania. Tejto žalobe bolo rozsudkom č.k. 50C/122/2011-220 zo dňa 14.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/422/2014-300 zo dňa 25.01.2017 vyhovie a žalovanému bola uložená povinnosť vypratať byt č. XX na X. poschodí bytového domu na V. R. V. B., vchod č. XX, súpisné č. XXX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislave, okres B. D., obec B. - F.Č. J., katastrálne územie Z., parcela č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V označenom konaní (sp. zn. 50C/122/2011), ktoré predchádzalo tunajšiemu konaniu, bola teda vyriešená otázka, kto je vlastníkom bytu, pričom konajúci súd priznal žalobkyni ochranu jej výlučného vlastníckeho práva k predmetnému bytu, že žalobe o vypratanie smerujúcej voči žalovanému vyhovel. Dospel pritom aj k záveru, že žalovaný nielenže nie je vlastníkom (spoluvlastníkom) bytu, ale ani jeho oprávneným držiteľom.

22. V tunajšom konaní bolo potrebné ako predbežnú otázku vyriešiť, či žalobca je alebo nie je podielovým spoluvlastníkom v žalobe špecifikovaného bytu. Záväznosť právoplatného rozsudku č.k. 50C/122/2011-220 zo dňa 14.11.2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/422/2014-300 zo dňa 25.01.2017, pritom vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bráni tomu, aby v tunajšom konaní súd odchyľne posúdil právny následok, o ktorom už bolo rozhodnuté, a ktorý má v prebiehajúcom konaní povahu prejudiciálnej otázky. Súd teda s ohľadom na rozsudok vydaný v konaní sp.zn. 50C/122/2011 považoval otázku spoluvlastníckeho práva žalobcu k predmetnému bytu za právoplatne vyriešenú, a nemal dôvod sa od rozhodnutia a právneho posúdenia v konaní sp.zn. 50C/122/2011 (odvolacie konanie sp. zn. 3Co/422/2014) odkloniť. Rovnako nemal dôvod znovu vykonávať dokazovanie a nanovo aj právne posúdenie skutkových a právnych otázok, ktoré boli s definitívnou platnosťou vyriešené v konaní sp. zn. 50C/122/2011. Takýmto dôvodom nemôže byť ani odôvodnenie rozhodnutia H. Q. V. Z. zo dňa X.X.XXXX, sp.zn. XXX G. XXXX/XX, v ktorom konaní o majetkové právo nemecký súd uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi predmety uvedené na str. 1 rozhodnutia a v ostatnom návrh žalobcu zamietol. Vo vzťahu ku záveru nemeckého súdu o tom, že byt v súkromnom vlastníctve v B. spadá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tunajší súd konštatuje, že s uvedeným nepreskúmateľne odôvodneným (bez odkazu na konkrétne dôkazy, zákonné ustanovenia, resp. judikaturu) právnym záverom sa nie je možné stotožniť, a že záväznosť odôvodnenia (teda nie výroku) nemeckého súdu nevyplýva tunajšiemu súdu zo žiadnej právnej normy. Aj v prípade osobitného uznania rozhodnutia H. Q. v Z. zo dňa X.X.XXXX, zn. XXX G. XXXX/XX by pre tunajší súd mohol byť záväzný len jeho výrok, nie však odôvodnenie, resp. právne posúdenie čiastkovej otázky, ohľadom ktorej nemecký súd navyše nárok žalobcu zamietol.

23. Na vyššie uvedenom nič nemení ani konštatovanie zákonnej sudkyne P. L. v odôvodnení rozsudku č.k. 50C/122/2011-220 zo dňa 14.11.2012, kde uviedla, že súd sa : „nezaoberal a nepreskúmaval zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko by prekročil rozsah uplatneného práva.“ Uvedenú

konštatáciu je totiž potrebné chápať v tej súvislosti, že predmetom konania nebolo vyporiadanie (zánik) bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale len ochrana tam uplatneného (výlučného) vlastníckeho práva žalobkyne. Navyše, uvedená konštatácia v rozsudku P. L.Č. je irelevantná z hľadiska záverov tunajšieho súdu.

24. Súd pre úplnosť konštatuje, že vychádzal aj zo zásady hodnovernosti a záväznosti údajov katastra nehnuteľností o existencii výlučného vlastníckeho práva žalobkyne k bytu, a to v zmysle § 70 zákona č. 162/1995 Z.z., podľa ktorého údaje katastra sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. V danom prípade opak by bolo možné preukázať len právoplatným kladným rozhodnutím súdu o žalobe na určenie vlastníctva k označenej nehnuteľnosti, k čomu však nedošlo. Medzi stranami sporu bola v čase rozhodovania súdu právoplatne a teda záväzne vyriešená otázka vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, a to rozhodnutím vydaným v konaní Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 50C/122/2011, právoplatným dňa XX.X.XXXX.

25. Pokiaľ žalobca poukázal na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý z manželov má právo, aby mu bolo nahradené, čo vynaložil zo svojho majetku na majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, tak prípadné vyporiadanie takýchto nárokov rozhodne nemôže byť predmetom konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ale len konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

26. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalobcu ohľadom údajných dlhov žalovanej voči žalobcovi, príp. jej iných záväzkov voči žalobcovi, tieto neboli predmetom konania o vyporiadanie spoluvlastníctva, preto sa nimi súd nezaoberal. Súd pritom zdôrazňuje, že žalobcovi nič nebránilo uplatniť si svoje tvrdené pohľadávky voči žalovanej samostatnou žalobou, čo však zrejme neurobil. Navyše podľa ustálenej súdnej praxe platí, že súd, ktorý ruší podielové spoluvlastníctvo k určitej veci a prikazuje ju niektorému zo spoluvlastníkov za primeranú náhradu, stanovuje túto náhradu zodpovedajúcim podielom z obvyklej ceny veci bez toho, aby túto výšku náhrady akokoľvek upravoval vzhľadom na vzájomné pohľadávky alebo kompenzačné námietky strán (NS ČR: 22Cdo/4193/2008).

27. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutkové a právne závery neostalo tunajšiemu súdu iné, ako žalobu žalobcu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietnuť, a to z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore.

28. Napokon súd považuje za potrebné uviesť, že nevykonal dôkazy navrhované žalobcom, a to výsluch P. L. ako svedkyne ako ani dôkaz zadovážením oznámenia Stavebného bytového družstva Bratislava II-Ružinov z roku XXXX o splatení poslednej splátky anuity a vzniku nároku na odkúpenie predmetného bytu a tiež dokladov o pláťbách na konto bytového družstva. Súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zamietavého rozhodnutia nepovažoval vykonanie týchto žalobcom navrhovaných dôkazov za relevantné pre posúdenie prejednávanej veci, a preto ich vykonanie by bolo neúčelné a nehospodárne.

29. S poukazom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR súd záverom uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

30. O náhrade trov konania žalovanej súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná mala plný úspech vo veci, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, t.j.100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 359 C.s.p.) .

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V zmysle § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1, 2 a 3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a požadovať splnenie nároku z exekučného titulu (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).